



מ"ת 27190/08/17 - מדינת ישראל נגד שריף עבדאלגווד, עלי אדקידק, אדם סייאד

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 27190-08-17 מדינת ישראל נ' עבדאלגוואד (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 327774/17

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מזור

נגד
המשיבים
1. שריף עבדאלגווד (עציר)
2. עלי אדקידק (עציר)
3. אדם סייאד (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד צוּטקוב, אבו עמאר, רפאלי

החלטה

עניינה של החלטה זו בשאלת קיומן של ראיות לכאורה נגד המשיבים.

כתב האישום

נגד המשיבים הוגש כתב אישום האוחז 14 אישומים בעבירות של קשירת קשר לפשע, התפרצות לכלי רכב וגניבתם בצוותא, וכן עבירות נלוות. על פי החלק הכללי בכתב האישום, המשיב 1 קשר עם אחרים שזהותם לא ידועה, קשר לגניבת רכבים משטחי ישראל לשם העברתם לשטחים, ובעיקר רכבי טויוטה שנת 2017. לצורך קידום מטרות הקשר רכש המשיב 1 רכב מסוג טויוטה על מנת שישמש אותו כרכב "מוביל". היות שלא היה בידו רישיון נהיגה, היה אחר שזהותו אינה ידועה, או לעתים המשיב 3 נוהג עבורו ברכב המוביל. המשיב 3 הוציא רישיון נהיגה ביום 15.6.17. במסגרת הקשר היו אחרים פורצים לרכבים ומניעים אותם באמצעות מפתח מותאם או מחשב הרכב, ומסיעים אותם לנקודת איסוף, ממנה נטל אותם המשיב 1 ביחד עם אחר שנהג ברכב הגנוב, ועתים היה זה המשיב 2. בנוסף, נסע עמו מי שנהג עבורו עצמו, ואז נסעו לכיוון השטחים, דרך המחסום. בעת ביצוע העבירות היה המשיב 2 פסול לנהיגה ברכב עד תום ההליכים במ.ת. 10419-01-17.

כתב האישום נוסח כך שהאישום הראשון מתאר את האירוע המאוחר בו נעצרו המשיבים, ולאחר מכן מתוארים האירועים הקודמים, בהתקדמות לאחור בזמן.



למשיב 1 מיוחסים כל האישומים, ואילו למשיבים 2 ו-3 מיוחסים ארבעת האישומים הראשונים ביחד עמו.

נגנב רכבו של המתלונן מרמלה והובל לנקודת איסוף שאינה ידועה. המשיבים נכנסו לישראל ברכב המוביל, הנהוג בידי המשיב 3 והגיעו לנקודת האיסוף, שם נטל אותו המשיב 2, ושני הרכבים נסעו בחזרה למחסום רנתיס, שם נעצרו בסמוך לשעה 16.00 כשברכב הגנוב חלון מנופץ ולוח השעונים שלו מפורק.

האירוע נשוא האישום השני, אירע באותו יום בשעה מוקדמת יותר, ובו מיוחסות שתי גניבות רכבים. אחד הרכבים נגנב מחניון קרית שדה התעופה, והשני מחניון הנתיב המהיר בכביש 1. שני הרכבים נגנבו בשעות הבוקר והוסעו לנקודת האיסוף. המשיבים הגיעו לנקודת האיסוף ברכב המוביל ביחד עם אחר נוסף שזהותו לא ידועה, ואז המשיב 2 והאחר נטלו את שני הרכבים ונהגו בהם אחרי הרכב המוביל. המשיבים חלפו במחסום רנתיס בשעה 11.30.

האירוע נשוא אישום 3 הוא מיום 21.7.17. רכב המתלוננת נגנב מרמלה ונלקח לנקודת האיסוף. למחרת, ביום 22.7.17, בסמוך לשעה 11.30 נכנסו המשיבים לישראל יחדיו דרך מחסום הארזים, ברכב המוביל, והגיעו לרכב. בהמשך נטל המשיב 2 את הרכב ושני הרכבים יצאו לכיוון השטחים ועברו במחסום חשמונאים בשעה 12.03.

האירוע נשוא אישום 4 אירע אף הוא ביום 21.7.17, אז נגנב רכב המתלונן מרמלה. למחרת, ביום 22.7.17 בסמוך לשעה 13.08 נכנסו המשיבים לישראל ברכב המוביל דרך מחסום חיזמה, והגיעו אל נקודת האיסוף. המשיב 2 נטל את הרכב ואז נסעו שני הרכבים לכיוון השטחים, ועברו במחסום רנתיס בשעה 14.26.

יתר האישומים מיוחסים למשיב 1 בלבד, ועניינם באירועים זהים שבהם הוא נכנס לישראל ברכב המוביל ביחד עם אחר, ובשלב השני, לאחר שנטלו את הרכב הגנוב, הסיעו אותו לכיוון השטחים. בכל המקרים מצוין בכתב האישום כי שני הרכבים זוהו בעברם במחסום, בדרך לשטחים, בהפרש זמנים קצר ביותר. האירועים נשוא אישומים 5-14 אירעו בתאריכים: 25.5.17, 15.6.17, 16.6.17, 30.6.17, 5.7.17, 11.7.17 (שני אישומים), 21.7.17.

טענות המשיבים

המשיב 1 טען כי אמנם קיימות ראיות לכאורה נגדו, אך חל בהן כרסום ממשי נוכח טענתו לפיה הוא ריצה מאסר בעבודות שרות בעת האירועים, ועל כן נזקק לעבור מחסום בכל יום, כדי להגיע לעבודתו. הסיבה להגעתו לרמלה היתה לצורך קניית סמים. כיוון שאין בידו רישיון נהיגה, הוא נאלץ להיעזר במשיב 2, שנהג עבורו ברכבו. עוד נטען כי פרט אליו משתמשים ברכבו אחרים, לכן לא ניתן לקשור אותו לכל הגניבות רק על פי זיהוי הרכב בזירה. נטען כי המשיב 1 לא הודה בחקירתו, אלא סיפר בכלליות כיצד גונבים רכבים. בעניין איכוני הטלפון שלו, נטען כי לא קיימות ראיות בעניין המרחק של מיקום הרכב הגנוב בכל אישום מן האנטנה שקלטה את המשיב, לכן לא ניתן לקשור אותו לאישומים האחרים, פרט לאישום המאוחר שבו נעצר.



המשיב 2 טען אף הוא כי האיכונים וההאזנות אינם קושרים את המשיב לעבירות. נטען כי המשיב הגיע לרמלה לצורך רכישת סמים, וזו הסיבה לכך שהסתיר בתחילה את סיבת נסיעתו לשם. נטען כי אין ראיה לכך שהמשיב ידע כי הוא נהג ברכב גנוב, שכן המשיב 1 ביקש ממנו לנהוג ברכב מהמוסך ברמלה והוא לא הבחין כי לוח השעונים מפורק.

המשיב 3 טען כי הוא בן דודו של המשיב 1, לכן סייע לו בכך שנהג ברכבו, בשעה שלא היה למשיב 1 רישיון נהיגה. נטען כי המשיב אינו מכיר מקומות וכבישים, לכן לא ידע לומר היכן היה. עם זאת, נטען כי אין ראיות הקושרות את המשיב לגניבות. לטענתו, בבוקר יום 25.7.17, היה בירושלים, לאחר שבילילה היה בתל אביב ושב לירושלים, ואין ראיה לכך שנסע בשעות הבוקר לכיוון רמלה עם המשיב 1. המשיב ער לכך שבשיחות המוקלטות בין המשיבים נשמע המשיב 1 אומר כי הוא (המשיב 3) נמצא עמו, אך לטענתו, הכוונה היתה לאדם אחר, אדהם, שהוא במקרה אחיו של המשיב 3. נטען כי אין בחומר הראיות משהו שמפליל א המשיב והתביעה נסמכת על תיאוריה כוללת שאין לה תימוכין.

מסד הראיות - כללי

לאחר בחינת הראיות, ניתן להבהיר בתמצית כי הראיות לגבי האישום הראשון נסמכות על לכידת המשיבים בכף, כשאחד מהם נהג ברכב הגנוב, בעת נסותם לעבור במחסום לכיוון השטחים. בעת המעצר נתפסו מכשירי טלפון שלגביהם בוצעו לאחר מכן איכונים ומחקרי תקשורת שהניבו איכונים שלהם בזירת העבירה, וכן שיחות הדדיות בזמנים הרלוונטיים. בנוסף קיימות אמרות מפלילות שונות. לגבי אישומים 2-4 נסמכת התביעה על צירופן של הראיות הבאות: תלונות על גניבת כל אחד מן הרכבים; זיהוי רכבו של המשיב 1 כשהוא חוצה את אחד ממעברי הגבול בכניסה לישראל, וכן זיהוי בדרך חזרה, באותו אופן, כשמיד לאחריו נוסע רכב גנוב, אותו הוא מוביל לשטחים (על פי תע"צ ממערכת צילום משטרת ומערכת "עין הנץ"; איכון של המשיבים במחסום ובזירת העבירה וכן פלטים המתעדים שיחות ביניהם בזמן אמת ו/או תמלילי שיחות רלוונטיים; גרסאות סותרות ושקרים של המשיבים באמרותיהם. לגבי אישומים 5-13 נסמכת התביעה על תצלומי המעבר של רכב המשיב במחסום בדרכו הלוך וחזור כאמור לעיל, וכן תצלום הרכב הגנוב בכל פעם, מיד אחריו. כמו כן, קיימים איכונים שונים, ואמרות מפלילות.

הראיות לאישומים 1-2:

אישומים אלה מייחסים בסה"כ 3 גניבות רכבים שאירעו כולן ביום 25.7.17. בעת הובלת הרכב האחרון למחסום רנתיס, נעצרו המשיבים.

לא יכולה להיות מחלוקת על כך שבמהלך אותו בוקר נגנב הרכב נשוא אישום 1 ברמלה, וכן נגנבו 2 הרכבים נשוא אישום 2 באירפורט סיטי ובחניון הנתבי המהיר בכביש 1.

המשיבים כולם נעצרו בעת נסותם לחצות את מחסום רנתיס לכיוון השטחים, בסביבות השעה 16.30, זאת לאחר שהמשטרה עקבה אחריהם, כנראה באופן יזום. מעצרים של השלושה מתועד בדו"חות פעולה רבים. המשיבים 1 ו-3 בהגיעו ברכב השכור ע"ש המשיב 1 ונהוג בידי המשיב 3, ואילו המשיב 2 נתפס כשהוא נהג אחריהם ברכב נשוא



האישום הראשון, שנגנב באותו בוקר ברמלה. ע"פ הדו"חות, הרכב הגנוב הגיע למחסום כשחלון אחד שלו מנופץ, ומערכת המולטי מדיה מפורקת, ועניין זה אף מתועד בתמונות, כך שלא ניתן בשום אופן לקבל את הטענה המיתממת כאילו המשיב 2 לא הבחין שמשוה ברכב אינו כשורה.

כבר מן הרגע הראשון נשמעו הסברי המשיבים לפשר מעשיהם, סותרים ודחוקים. כשנשאל המשיב 3 לאן נסע, השיב כי הם באים מהר הזיתים ונוסעים לביקור ברמאללה, אך כשנשאל מדוע נסע דרך השפלה ולא נסע דרך ירושלים, השיב "הייתי בעוד מקום, לא מכיר טיילתי". לעומת זאת, המשיב 1 אמר לשוטר כי הם נוסעים לדודתו בנעלין, ועברו מרנתיס כיוון שמחסום נעלין סגור. המשיב 2 נשאל לפשר נסיעתו ואמר לשוטר כי הוא קיבל את הרכב (הגנוב) שבו נהג, ברמלה, מאדם בשם סאמר.

על פי פלטי איכונים של כל אחד מן המשיבים ביום האירוע, נראה שהיו יחד כבר משעות הבוקר המאוחרות, שכן אוכנו באותם מיקומים, כבר מהשעה 11.00 לערך. המשיבים עברו באזור לוד, איירפורט סיטי, ועופרים. לאחר מכן, בסביבות השעה 12.30 היו בגבעת זאב ובשעה 15.00 היו בירושלים, אך שבו לרמלה בסביבות השעה 16.30 ומשם נסעו לכיוון נחשונים ורנתיס בשעה 17.00. מעצמם במחסום רנתיס התרחש בשעה 17.22.

פלטי האיכונים של מיקומי הימצאות המשיבים, קושרים אותם לגניבת שני הרכבים נשוא אישום 2, האחד מאירפורט סיטי והשני מחניון הנתיב המהיר. על פי דו"חות איתורן של הרכבים, שניהם הוסעו לכיוון רמאללה, ושם נותק האיתורן. מידע זה תואם את איכון הטלפונים של המשיבים באזור גבעת זאב, וגבע בנימין בשעות הצהריים, ולאחר מכן, בירושלים.

בנוסף, על פי פלט איכון שיחות של המשיב 2 עולה כי משהתקרב לאזור לוד ביום הגניבות, בסביבות השעה 11.00 ואילך, בוצעו שיחות טלפון רבות בינו לבין המשיב 1, מה ששולל את הטענה לפיה נסעו באופן מזדמן רק לשם רכישת סמים, כפי שטענו חלקם.

אם לא די בכל האמור, שני הרכבים נשוא אישום 2 צולמו בעת העברתם במחסום שילה-רנתיס בשעה 11.36, כשרגע לפני כן עבר שם רכבו של המשיב 1. בתצלום ניתן להבחין בבירור כי ברכבו של המשיב 1 ישנן שתי דמויות לכל הפחות, מה שמתיישב עם הודאת המשיב 1 עצמו כי המשיב 3 נהג ברכבו.

גרסאות המשיבים בחקירתם באשר לקורותיהם, מעוררות קושי רב שכן כולם מכחישים כל קשר לעבירות, אך סותרים לחלוטין זה את זה.

המשיב 1 טען בתחילה כי נסעו כדי לקנות סם "הידרו" שהוא מכור לו, והתקשה להסביר מדוע באותו היום נסע פעמיים לרמלה. גרסתו רצופה קשיים כפי שיפורט בפרק המתייחס ליתר האישומים המיוחסים לו.



המשיב 2 הודיע בחקירתו הראשונה במועד מעצרו כי הוא שומר על שתיקה. בחקירה השנייה מיום 30.7.17 מסר כי המשיב 1 (אותו הוא מכנה אבו סנינה) ביקש ממנו לקחת רכב ממוסך ברמלה, אך לא ידע למסור היכן המוסך, ומה הסיבה שהמשיב 1 היה זקוק לעזרתו. בין היתר מסר גרסה מעורפלת לפיה המשיב 1 הלך לבקר את אביו בבית החולים וביקש את עזרתו שיוציא את הרכב. בחקירתו השלישית מיום 2.8.17 טען לפתע כי ירד עם המשיב 1 לרמלה לרכוש סמים, והיה "שפוף" כי השתמש בסמים, לכן לא בדק את הרכב שבו נהג עד למחסום.

המשיב 3 הכחיש שהיה ברמלה, וטען שנסע לבקר חברים בקלנדיה עם המשיב 1. בחקירתו מיום 3.8.17 הכחיש כי המשיב 2 היה עמם בכלל, בניגוד לעדויות המשיבים 1 ו-2. על גרסתו המעורפלת שמר גם בחקירה מיום 7.8.17, בניגוד גמור ליתר הראיות.

לדעתי יש בצירופן של הראיות הללו כדי לעמוד ברף הנדרש של ראיות לכאורה. וודאי שכך הדבר כשמוסיפים לכך את תוכן האזנות הסתר ואת גרסאות המשיב 1 כפי שיפורטו בהמשך החלטה זו.

הראיות לאישומים 3-4

אישומים אלה מייחסים שתי גניבות רכבים שהתרחשו בשעות הבוקר של יום 21.7.17, ברמלה. חלקם של המשיבים הוא בכך שנטלו אותם מנקודת איסוף כלשהי והובילו אותם למחסום לכיוון השטחים.

לא יכולה להיות מחלוקת על כך שהרכבים נגנבו שניהם מרמלה, על פי תלונות בעליהם.

בקצרה ניתן לציין כי בעניינם של שני הרכבים קיימים תע"צים בעניין צילום משטרתי של שני הרכבים במחסום חשמונאים ובמחסום רנתיס בהתאמה, כשהרכב המוביל ובו המשיב 1, עובר בכל מחסום רגע קט לפני כל אחד מהם. הרכב נשוא אישום 3 עבר במחסום חשמונאים בשעה 12.03 והרכב נשוא אישום 4 עבר ברנתיס בשעה 14.26.

פלטי האיכונים מיום האירוע מלמדים כי המשיב 1 היה באזור לטרון בשעה 11.20 ולאחר מכן אכן בשעה 12.49 בפסגות, מה שמשתלב עם מעבר הרכב ביני לביני במחסום חשמונאים (כביש 443) לכיוון מזרח. לאחר מכן, אכן בפסגות, משם חזר לירושלים. לאחר פרק זמן קצר, אכן המשיב 1 שוב באזור השפלה, הפעם בדרכו למחסום רנתיס, באזור כפר מתיתיהו. לאחר שעבר את המחסום נסע לכיוון דולב. על הבעייתיות שבגרסאותיו אפרט בפרק העוסק בראיות הכלליות.

בעניינו של המשיב 2 מצויים פלטי איכונים המצביעים על כך שבשעות הרלוונטיות להעברת הרכב נשוא אישום 3 היה אף הוא באזור לטרון, אך לאחר מכן לא אכן עד השעה 13.48, אז אכן שוב באזור רמלה, ומשם נסע לכיוון הוד השרון. בהמשך אכן בטלמון (הסמוכה לדולב). האיכונים כמובן תואמים את מסלול הסעת הרכבים הגנובים. חיזוק משמעותי יש בתמליל האזנת סתר מיום 20.7.17 (שיחה 51), שם מברר המשיב 2 אצל אחר האם יש לו עבודה בשבילו, ומסביר "מה



שהם לוקחים מחר, יחביאו אותו עד שבת, הבנת אותי?". כשעומת המשיב 2 עם איכוני הפלפון שלו המצביעים על כך ששהה ברמלה גם ביום 21.7.17, טען שאינו זוכר, ולאחר מכן טען שהיה ברכב, במושב האחורי אך היה שתוי ומשתמש בסמים. גם בחקירה מיום 2.8.17 אישר כי היה עם המשיב 1 בעת גניבת הרכבים באישומים 3-4 אך טען שהיה במושב האחורי, היה שתוי לגמרי ולא ידע מה קורה.

המשיב 3 אמנם לא אוכן במועדי האירועים נשוא אישומים 3-4 (על פי טבלת הראיות שהוגשה, המשיב 3 אוכן בעת העברת הרכב נשוא אישום 4 בקרבת המחסום אך עלי לציין כי לא מצאתי ראיות לכך) אך על פי תמליל האזנת סתר מיום 22.7.17, שעה 13.00, נשמע המשיב 1 אומר לאחר, כי המשיב 3 נמצא עמו. בנוסף, המשיב 1 אישר כי המשיב 3 נהג עברו בתקופה זו, ואף קשר אותו לנהיגה במועד האירוע ממש (חקירת המשיב 1 מיום 8.8.17). בחקירתו טען המשיב 3 כי ביום 22.7.17 היה ברחובות, אך הקפיד לטעון כי אינו זוכר מה היה (הודעה מיום 3.8.17), וחזר על טענה מעורפלת זו שוב ושוב.

המשיב 3 טען בפניי כי השם שהוזכר בתמליל על ידי המשיב 1 לא היה שמו, כי אם שמו של אחיו אדהם, ואולם איני מוצאת טעם לקבל טענה זו, שהרי ישנן ראיות לכך שהמשיב 3 היה בקשר רציף ו"פעלתני" עם המשיבים, ולא אחיו. בעצם, שמו של אחיו כלל לא עלה בחקירה ולא נקשר לאירועים, כך שאין בטענה זו כדי לפגום בראיות.

לדעתי יש בתיאור הראיות הללו כדי לעמוד ברף של ראיות לכאורה, וודאי שכך הדבר כשמצטרפים אליהם תכני האזנות הסתר וגרסאות המשיב 1 כפי שיפורטו בהמשך.

הראיות הפרטניות לאישומים 5-13

בעניין אישום 5- קיים תיעוד המעבר של רכב המשיב 1 במחסום שועפט וחזרתו דרך מחסום חשמונאים בשעה 17.03, כשהרכב הגנוב אחריו בהפרש של דקה אחת. בנוסף, על פי דו"ח איכוני שיחות של המשיב 1, בשעה הרלוונטית נע מכיוון רמלה לכיוון פסגות, מה שמתיישב בהחלט עם מעבר במחסום.

בעניין אישום 6- קיים תיעוד המעבר של רכב המשיב 1 במחסום הארזים בדרכו לרמלה, וכן תיעוד מעבר שני הרכבים בחזרה, במחסום מנהרת הארזים, בשעה 21.57 בהפרש של דקה מהרכב הגנוב. בנוסף, על פי דו"ח איתוראן הרכב הגנוב הוסע בכביש 1 לכיוון ירושלים ומשם המשיך לכביש 60 בדרך לרמאללה. תוכן הפלטים תואם את פלט האיכוני של המשיב 1, ממנו עולה כי אמנם ירד מירושלים לאזור לוד בשעות הערב, ולאחר מכן שב לירושלים בסביבות 21.53, המשיך דרך שועפט לא'זעים (כיוון רמאללה) ושב לירושלים בסביבות 23.00.

בעניין אישום 7- קיים תיעוד המעבר של רכב המשיב 1 במחסום שועפט וחזרתו דרך מחסום מנהרת הארזים ומחסום אל ג'יב בשעות הערב, כשהרכב הגנוב אחריו בהפרש של דקה אחת. בנוסף, על פי דו"ח איכוני, המשיב 1 נסע באותו יום מירושלים ללוד, והיה בזמן הגניבה בקרבת ניר צבי.



בעניין אישום 8- תואם את מיקומי המשיב 1 לגניבה, ובנוסף פלט איכוני שיחות מפורט מראה כי המשיב 1 נסע בסביבות 17.00 מירושלים לרמלה, ולאחר מכן היה שוב בירושלים בשעה 18.12. בהמשך אותו יום יצא שוב לכיוון רמלה בסביבות 20.39, ומיד שב לירושלים ונסע לכיוון בית חנינא ופסגות.

בעניין אישום 9- קיים תיעוד המעבר של רכב המשיב 1 במחסום הארזים בדרכו לשפלה בשעת ערב ביום 5.7.17. למחרת בבוקר, מתועדת חזרתו דרך מחסום ארזים כשהרכב הגנוב עובר אחריו בהפרש של דקה, בשעה 06.33. על פי דו"ח איתוראן, הרכב הוסע לרמאללה, אך אותר בכניסה לחיזמה והושב לבעליו.

בעניין אישום 10- קיים תיעוד המעבר של רכב המשיב 1 במחסום הארזים בדרכו לשפלה, וחזרתו דרך מחסום חשמונאים כשהרכב הגנוב עובר אחריו בהפרש של דקה, בשעה 22.50. פלט איכוני מתיישב עם מיקום הגניבה ומועד הובלת הרכב הגנוב, ומראה כי לאחר העברתו לירושלים, הובל לאזור פסגות.

בעניין אישום 11- קיים תיעוד המעבר של רכב המשיב 1 במחסום הארזים בדרכו לשפלה, וחזרתו דרך מחסום חשמונאים כשהרכב הגנוב עובר אחריו בהפרש של דקה, בשעה 21.23. פלט איכוני מתיישב עם מיקום הגניבה ומועד הובלת הרכב הגנוב, ומראה כי לאחר העברתו לירושלים, הובל לאזור פסגות.

בעניין אישום 12- קיים תיעוד המעבר של רכב המשיב 1 במחסום הארזים בדרכו לשפלה, וחזרתו דרך מחסום חוצה שמרון כשהרכב הגנוב עובר אחריו בהפרש של דקה, בשעה 06.17. פלט איכוני מתיישב עם מיקום הגניבה ומועד הובלת הרכב הגנוב, ומראה כי לאחר העברתו לירושלים, הובל לאזור פסגות.

בעניין אישום 13- קיים תיעוד המעבר של רכב המשיב 1 במחסום הארזים בדרכו לשפלה בשעת בוקר מוקדמת, וחזרתו דרך מחסום ארזים כשהרכב הגנוב עובר אחריו בהפרש של דקה, בשעה 06.41. פלט איכוני מראה כי המשיב 1 ירד באותו בוקר מירושלים לשפלה בין השעה 05.00 ל-06.06. מיד לאחר מכן, בשעה 06.48 כבר שב לירושלים ונסע לכיוון פסגות.

ראיות כלליות לכל האישומים-

האזנות סתר

תמונת הראיות המשויות לכל אחד מן האישומים צריכה להיבחן בשים לב לתכני שיחות שהוקלטו בהאזנת סתר למשיבים 1 ו-2, במהלך התקופה המדוברת. לאחר עיון בקלסר התמלילים אני סבורה כי מתועדת בהם התנהלות עבריינית, לעתים בדיבור מפורש ולעתים תוך שימוש במילות קוד. היות שקיימות שיחות רבות, די אם אפנה לכמה עניינים. בשורת שיחות מיום 20.7.17 הדוברים משתמשים בעגה ייחודית בהזכירם "כלה", ומקווים שיהיה להם מזל ואולי יהיו שלוש ארבע או חמש (שיחה 74). בשיחות אחרות הם משוחחים על "כבשים" שצריך להביא (שיחה 404) או "כוסות" שהם מתכוונים לשתות, והן קרובות מהאזור שלהם (שיחה 407, 405), וכו'. המשיבים טענו בשפה רפה כי



השיחות הללו מתייחסות להתארגנות שלהם לצורך השגת סמים לשימושם, ואולם עיון בתוכן השיחות מעלה אחרת. הניסיון מלמד כי מי שמעוניין ברכישת סמים לשימוש העצמי, כפי שטענו המשיבים, אינו עסוק בהתארגנות כה יסודית לשם כך. בנוסף, בשיחות עלה כי המשיבים צריכים להגיע לכמה מקומות, שיש בהם "כלות" (למשל: שיחה 95), מה שאינו מתיישב עם טענתם כי ביום בו נעצרו נסעו לכתובת אחת מסוימת לרכוש בה סמים. בשיחות נוספות, מתועדות אמירות שונות של המשיב 1 לפיהן יצא לפעילות עבריינית גם בליל 21.7.17, פעילות שלצורך ביצוע היה זקוק לכרטיס סים חדש, וקיימת התאמה לאירועי אישומים 3-4. באותו ערב הוא משוחח עם המשיב 2 אודות רכבי טויוטה שראה המשיב 2 חונים במקום מסוים (שיחה 155), ונראה בהחלט כי השימה מתישבת עם טענת התביעה כי היתה למשיבים נקודת איסוף שבה קובצו הרכבים לשם העברתם לשטחים.

הודעות ותשאלים של המשיב 1

המשיב 1 נחקר לא פחות מ-6 פעמים. בשלוש הודעותיו הראשונות הכחיש כל קשר לעבירות, וטען כי ירד לרמלה כדי לקנות סמים מסוג "הידרו" שהתמכר להם. בנוגע לאירועי יום 25.7.17 מסר כי ירד באותו יום בבוקר לרמלה עם המשיב 3 ולא מצאו סמים. לאחר מכן שבו לירושלים, וירדו בשנית יחד עם המשיב 2, על מנת שיעזור להם. הוא גם לא מספק תשובה טובה לכך שרכבו צולם כל כך הרבה פעמים בצמוד לרכבים גנובים העוברים במחסום והסברו היחיד הוא המקריות. בחקירה מיום 1.8.17 הוטחו במשיב 1 תצלומי מעבר הרכבים במחסומים, ובשלב זה הודיע כי הוא שומר מכאן על זכות השתיקה. עם זאת, "הודה" שהוא מביא אנשים ללוד ומחכה להם אחרי המחסום, וכן מוסר שבאותו יום שנתפס, עשה כן פעמיים נוספות. לצד העובדה שבחר להודות בחלקי עובדות ולא במלוא העבירות, דבריו תואמים במידה רבה את הראיות. בחקירתו מיום 3.8.17 עומת שוב עם מועדי המעבר של הרכבים במחסומים, לרבות בשעות בוקר מוקדמות ביותר, והשיב כי נסע לביקור חברים בכפר קאסם, אך תשובתו נשמעת בלתי משכנעת. בהמשך לכך עומת עם הראיות ושמר על זכות השתיקה. בהודעה האחרונה מיום 8.8.17, טען לפתע כי עסק בהסעת אנשים לצורך פרנסה, וזו הסיבה שירד פעמיים לכיוון רמלה, אך כשמעמיתם אותו עם תמלילי שיחות שלו בענייני הרכבים, שב לשמור על שתיקה.

לצד הודעות המשיב 1, תיעדו החוקרים באופן מסודר את כל התשאלים שנערכו לו, על ידי תמלולם. המשיב 1 מדבר בתשאלים ובחקירות באופן ענייני לחלוטין אף כי ניכרים ניסיונותיו לבלבל את חוקריו באמירות מעורפלות חסרות הקשר (למשל: תשאל מיום 27.7.17. עמ' 5, מוסר כי לקח את המשיב 2 בכוונה כי "משהו התפוצץ" ללא הסבר). בתשאל מתועד מיום 1.8.17 (מ.ט 200/17) עמ' 48, מודה המשיב 1 בפה מלא בשלושת הגניבות נשוא אישומים 1-2. בהמשך (מ.ט 199/17) המשיב 1 מתאר מעורבות אינטנסיבית בגניבות רכבים. כשנשאל מהיכן גנב, השיב "כל פעם מקום אחר" (עמ' 6 ש' 35) ומתרברב בהיכרותו עם מעל שבע כנופיות גנבי רכבים (עמ' 7 ש' 12). המשיב מתאר בפני החוקרים את שיטת העבודה של הכנופיה, הכוללת מעקב אחר רכבים מסוגים מועדפים, שימוש במפתח מותאם, פירוק מערכת המחשב והג'י פי אס, וניתוק האיתוראן. כמו כן, בתיאוריו קושר עצמו לכנופיה. לצד זה טוען שלא הגיע אף לכמות של 10 גניבות, וכן טוען כי איננו גנב, ומה שעשה איננו מהווה גניבה (מזכר 248 מיום 25.7.17).

כללו של דבר, המשיב 1 אמנם לא הודה במפורש באף אחת מן העבירות, אך קשר עצמו לעבירות הללו, וסתר עצמו בנוגע להתנהלותו במועדים הרלוונטיים.



הגרסה לפיה המשיב 1 ירד לרמלה לצורך רכישת סם "הידרו" בשל היותו מכור, נשמעת בלתי משכנעת בעליל. המשיב 1 היה ענייני ביותר במהלך מעצרו, הפגין עירנות ותחכום רבים כעולה מן התשאלים הארוכים, ולא נראה כי נזקק לסם כלשהו. בנוסף, לא ברור עד תום לאיזה סם התכוון בהודעתו.

הערכת הראיות וסיכום

לדעתי, צירופם של תצלומי הרכבים (רכב המשיב 1 והרכב הגנוב) בעת המעבר במחסום, ביחד עם פלטי האיכונים ותמלילי האזנת הסתר, מגבשים ראיות לכאורה לכל אחד מן האישומים, במיוחד בשים לב לגרסאות הסותרות והבעייתיות של כל המשיבים.

מעבר לכל, אין כל הסבר מתקבל על הדעת לכך שבמהלך התקופה הרלוונטית תועד רכב המשיב 1 כשהוא מגיע למחסומים שונים באזור התפר, בהפרש זמנים קצרצר מכלי רכב גנובים הנוסעים תמיד אחריו, וזאת ב-14 אירועים שונים.

גם התנהלותה התזזיתית של החבורה במועדים נשוא אישומים 1-4 ושל המשיב 1 ביתר המועדים הרלוונטיים, היא בלתי מתקבלת על הדעת, אלא אם יינתן לה הפשר העברייני המתואר בכתב האישום. יש לשים לב לכך שבחלק מן המועדים המשיבים גמעו מרחקים של מאות ק"מ ביום, בנסיעות הלך ושוב מאזור רמאללה לשפלה, ובחזרה, וחוזר חלילה, נסיעות שלא ניתן להסבירן בשלב זה, אלא כפעילות נחושה ומיומנת להעברת כלי רכב מאזור השפלה, לשטחים.

לאור אוסף הראיות, אינני מקבלת את הטענה לכרסום כלשהו בראיות.

אשר על כן אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה לכל האמור בכתב האישום.

בדיון הקרוב ישמיעו ב"כ הצדדים טיעוניהם בעניין עילת המעצר.

המזכירות תעביר את ההחלטה לכב' השופט אבנון על מנת שישמיע אותה לב"כ הצדדים.

*חומר החקירה הרב יועבר היום לידי קצין משמר בתי המשפט- בבית המשפט בראשל"צ וניתן יהיה לקבלו אצלו

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ז, 14 ספטמבר 2017, בהעדר

עמוד 9

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©



הצדדים.